


Cluj

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Bis. Baptiste Române Alba-Iulia
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin

ABONAMENT 30 Lei pe an
Redacția: Str. Dorobanților No. 29

Apare în fiecare lună
REDACTOR: P. BOȘOROGAN

Cea mai splendidă știre.

Luca 2: 11.

Minunată a trebuit să fie aceia noapte, în care Ingerul a dat de știre Nașterea Domnului Christos. Măreția cerească luminează aceia noapte. La Nașterea Sa noaptea a devenit ziua, dar la moartea lui, ziua s'a preschimbât în noapte. Era aceiaș măreție, care s'a manifestat lui Israel, II Moise 40:34—35; I. Regi 8:10—11; și care a apărut în fața păstorilor, Oștirile cerești erau aducătorii. Mulțimea lor era nenumărată, Evrei 12:22. Aceștia inchipuiau o parte din slava, pe care a avut-o El (Ioan 17:5), pe care însă a desbrăcat-o, Filip 2:7 și care s'a arătat numai de 2 ori în viața Sa pământească, Mat. 17:2; Fapt. 1:9. Aceasta Măreție, va fi lumina în Impărăția Cerului, în Noul Jerusalem, Apoc. 21:23. Un Inger era, care a vorbit către păstori, vers 8—12, însă mulțimea lauda pe Dumnezeu, 13—14. Un Inger a fost, care a adus prima veste îmbucurătoare, și tot un Inger va fi, care va aduce ultima Evan-

ghelie, Apoc. 14:6. Da, ei sunt trimiși pentru vindecarea noastră. Dar textul nostru mai tratează încă câteva puncte demne de cercetat.

I. *Știrea, pe care a adus-o Ingerul.* Cu mult înainte a fost făgăduit, ceiace Ingerul dă acuma în știre. Is. 2:6.

1. *A fost o înștiințare plină de bucurie.* „Vi” s'a născut un Mântuitor, I. cor, 15:1—2. Aceia, ce după cazul întâmplat I. Moise 3, 15. Dumnezeu singur și mai târziu profeții făgăduesc, și ceiace era chiar și dorința bătrânilor, Mat. 13:17, a devenit fapt îndeplinit și dat în știre de Inger.

2. *A fost o înștiințare personală.* „Vouă”, păstorilor din apropiere, apoi întregului popor Israel, V. 10 și în sfârșit pământului întreg, V. 14. Acest „Vouă” vi s'a născut, cuprinde totul în sine, pe cei mai săraci și pe toți desnădăjduiții; vestea cea bună sună tuturora.

3. *Prezența timpului de înștiințare.* Astăzi poate veni oricine,

2. Cor. 6:2. „Astăzi!“ ce frumos sună acest „Astăzi“ fericit, pentru orice păcătos; Luca 19:9; 23:43; Evrei 3:7. Astăzi păstorii auzind vestea cea bună, și chiar astăzi au plecat mai departe și au făcut și altora bucurie cu ea, vers 17--19.

4. *Aproprierea acestei știri.* „In Betleem“, adecă aci, unde locuiau ei. Cât este El de aproape de noi întotdeauna, Fapt. Ap. 17:27. El este de noi mai aproape cum a fost de păstori, Apoc. 3:20.

5. *Demnitatea acestei știri.* O deplină demnitate, căci aducea știrea unei întreită și măreață veste.

a) Un Mântuitor. Omul ce-a venit ca să mântuiască pe poporul Său, Mat. 1:21 ca să mântuiască din păcate, din întunec, din lanțurile fărădelegilor.

b) Un Rege. Christos Unsul lui Dumnezeu, Ps. 24:7.

c) Un Domn. Ca Mântuitor a

venit El, ca să ne răscumpere, ca Rege, ca să ne facă supușii Lui, și ca Domn, ca să ne angajeze în serviciul Său! Cum putem noi primi stăpânirea Sa, Luca 6:46. Ioan 13:13-17.

II. *Rezultatul știrii Ingeresti.* Bogată și suprinzătoare pășește înainte dela vers. 17-20. Noi vedem:

a) O credință copilărească, v. 15, căci ei au mers acolo.

b) Supunere întocmai, v. 15, căci au mers pe dată.

c) Constatări bogate, v. 16, au găsit cum li-s'a spus.

d) Inimi fericite, v. 17, clocoteau pretutindeni.

e) Vorbiri pline de Spirit, v. 18, căci făceau pe alții de se mirau.

f) Martori mișcători de inimi v. 19, au mișcat inimile părinților.

g) Slăvitori de Dumnezeu v. 20, ei laudau pe Dumnezeu.

prl. de P. Boșorogan



Gânduri de Crăciun

Intrebări lui Iona (cap. 1:18).

Dece ne merge așa de rău?

Ce ocupație ai tu?

De unde vii tu?

Din ce țară ești tu?

Din care popor ești tu?

Puterea Duhului.

Ea a fost făgăduită Fapt. Ap. 1:8.

Ea a fost cerută „ „ 1:14.

Ea a fost dată „ „ 2:4.

Ea a fost aptă (capabilă) „ 2:4.

Ea lucra puternic „ 2:4.

Lucruri mari în Matei 8:23—27.

O furtună strașnică, vers 24.

O mare primejdie, „ 24.

O mare frică, „ 25.

Un mare mântuitor, vers 26.

Linște mare, „ 26.

O mare glorie, „ 27.

Dece suntem noi fără frică,

Rom. 8:34.

Pentru că Christos a murit pentru noi.

Pentru că El a înviat pentru îndreptăţirea noastră.

Pentru că El şade de-a dreapta Tatălui.

Pentru că El mijloceşte pentru noi.

Adevărata credinţă, ilustrată în Moise.

Ce a refuzat Moise, Evrei	11:24.	Coroana regească.
Ce şi-a ales	„ „ 11:25.	Suferinţă în tăcere.
Ce a preţuit	„ „ 11:26.	Ocara lui Christos.
Ce a privit	„ „ 11:26.	Răsplata.
Ce a părăsit	„ „ 11:27.	Egiptul (chipul lumii).
Ce a suferit	„ „ 11:27.	Mânia împăratului.
In ce credea	„ „ 11:28.	In sângele mielului.
Ce a biruit	„ „ 11:29.	Toate piedicile.



BCU Cluj / Central University Library Cluj

După o tăcere

După o pauză de 7 luni de tăcere „*Glasul Evangheliei*“ din nou apare, ca un curcubeu ce se arată pe firmament, în urma furtunei şi norilor grei ce au acoperit pământul.

De şapte luni na mai apărut „*Glasul Evangheliei*“ şi aceasta nu din cauza că n'ar fi avut ce spune, ci din cauza că în acest timp au fost prea multe glasuri, care au vorbit pe atâtea tonuri, câte culori în curcubeu; şi cei care au primit revista noastră Nr. 5 nu şi-au făcut datoria, cum au fost rugaţi, ca să ne achite costul abonamentului, din care cauză n'am mai putut scoate revista. Am pri-

mit o mulţime de scrisori dela cei ce aşteptau cu dor să primească revista, ei mereu ne întrebau ce este cauza de nu mai vine *Glasul Evangheliei*? La uni am răspuns, unora numai acum île putem răspunde.

Uni se vor întreba poate, dar cum de poate apare din nou revista *Gl. Ev.* — poate cetitorii sau grăbit şi au plătit cu toţii abonamentul? Nu! Nu şi l'au plătit cu toţii, ci unele societăţi a femeilor s'au sfătuit şi hotărât între ele, că ele nu vor lăsa să se piardă revista noastră şi ele ne-au rugat să o tipărim din nou. Şi prin ajutorul lor avem bucuria să putem

trimite din nou Glasul Evangheliei la cetitorii săi; și să rugăm din nou, ca să binevoiască aș plăti datoria ce o au la revistă.

Voim a crede, că Dumnezeu va da simțuri bune la fiecare frate și soră cetitor al acestei reviste și ne va trimite cât de îngrabă cu ce ne este dator pentru, ca să să putem trimite și pe viitor revista și să nu ne găsim ca unii cari împiedecăm răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu; așa ceva nu este creștinesc, nici nu ne aduce cinste în fața lui Dumnezeu.

— Mai rugăm, pe toți conducătorii de biserici și filiale bisericesti, ca să plătiască câte un abonament din banii bisericii, asemenea și pe fiecare societate de femei, să ne ajute ca să putem scoate revista noastră.

P. Boșorogan



— Gura celui ce se deschide spre hulă și apăsarea aproapelui său — este o ușe a iadului.

Bințințianu.

—

— Un popor ce nu are cuvântul lui Dumnezeu, nu poate exista.

Dostojevski.

—

— Acei creștini, cari nu au timp pentru o rugăciune liniștită, încă n'au putut cuprinde adevărata viață în Cristos. *Sundar Singh.*

—

O familie fericită

Cu adevărat că o alta fericire pe pământ nu se găsește, decât fericirea ce ne-a dat-o Dumnezeu ca o binecuvântare, în familie. Este adevărat, că în aceste zile de încercare grea, în care se frământă întreagă amenirea, cuvântul — *fericire*, pare ca o iluzie a unui vis frumos, ce-a fost odată, și numai este. Dar dacă aruncăm o privire asupra cuvintelor Sfintei Scripturi, constatăm, că n'a fost, niciodată și nu va fi, o alta fericire pe pământ, decât acolo unde a fost, și unde este o *familie adevărat creștină; temătoare de Dumnezeu.*

Pentruca o familie să poată fi fericită, trebuie ca să fie compusă dintr'un tată temător de Dumnezeu (bun creștin) și dintr'o mamă evlavioasă, care să aibă și să crească copiii, pentruca săși jertfească întreaga sa viață.

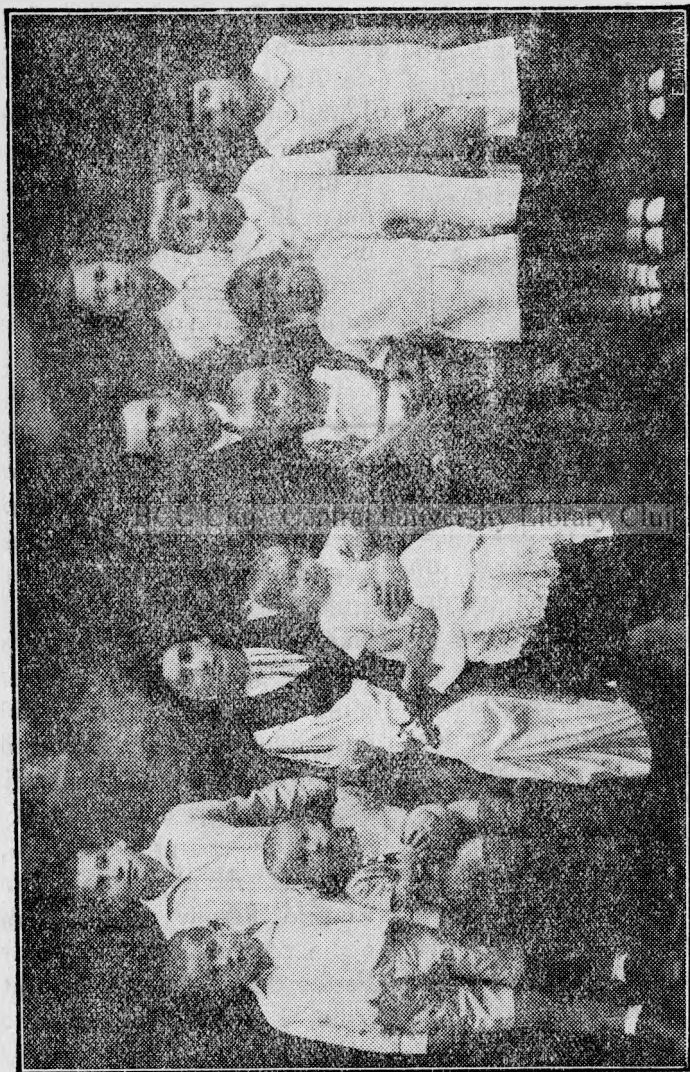
Pentruca cetitorii noștri se poată înțelege mai bine celea scrise la Psalmul 128; cu drag dăm mai jos fotografia unei astfel de *familie fericită*. Este familia fratelui Drâmbărean Aurel, antreprenor de edificii și bun creștin din Alba-Iulia.

Iubite cetitorule! Dacă Dumnezeu prin Îndurarea Sa, te-a binecuvântat și pe tine cu o soție bună, care îți este un adevărat tovarăș și un ajutor în tot timpul și dacă în jurul mesei tale stau odraslele tale ca niște lăstari de măslin; privește aceasta ca pe cel mai mare

dar din partea lui Dumnezeu și un răspuns.
fii fericit.

O păreche de oameni fără de

Deși copiii (mai mulți de 1—2)
sunt priviți de către uni, ca o ne-



FAMILIA FRATELUI AUREL DRĂMBĂREAN
IN ALBA-IULIA

copii, niciodată nu pot fi fericți, pe deplin. Iar dacă ar fi întrebați, care este rostul (scopul) vieții lor pe „pământ“? Cu greu ar găsi

norocire familiară, totuși este dovedit, că numai copiii sunt privilegiu de fericire într'o familie.

Priviți cu atențiune fericirea ce

surăde pe fața fiecărui copilăș din acest tablou. Ei sunt fericiți numai din cauza că pot fi în jurul părinților lor. Copii, iubiți pe părinții voștri, ca să fiți fericiți pe pământ.

Iar voi părinți, priviți copiii, voștri ca o binecuvântare dela Dumnezeu.

Birînțianu.

Procesul câștigat

Dr. Martin Lhuter se plimba odată cu amicul său Melancton, și aproape desamăgiți vorbeau despre cauza cea mare a reformei, și despre luptele și încercările grele ce le aveau în față. Tre-când așa, pe sub fereastra unei case, au auzit cum se ruga un copil în casă cu glas tare, pentru Luther și cauza sa. Luther se oprește din mers și privește la amicul său zicând: „Amice, dacă și copiii se roagă pentru noi, procesul nostru este câștigat”! Și în adevăr, așa s'a 'ntâmplat.

Sfântul Augustin a zis: „Armele creștinismului, sunt lacrimile și rugăciunea!” In rugăciunea por-nită din inimă și din credință adevărată, se ascunde o mare putere.

Creștini! . . . Rugați-vă cu toții, pentru cauza și biruința Evangheliei Domnului Isus Christos.

— Acela s'a despărțit de păcatele sale, care s'a despărțit de tot ce îi putea strica viața.

Zilele Anului Nou Biblic

In Sft. Scriptură găsim o mulțime la locuri de unde ni-se vorbește de Anul Nou, respective de ziua 1. a luni 1. Fiecare din acestea zile stă dintr'o lumină deosebită și luminează asupra unui adevăr deosebit. Să dăm deci Anului Nou cuvenita sa atențiune, ca adevărurile cari reflectează asupra trecutului nostru, să ne servească și să ne determine (hotărăscă) spre o viață mai aproape de Domnul.

Ziua Anului Nou a vindecării. (I. Moise 8:13.). In aceasta zi 1. a luni 1. a văzut Noe împreună cu familia s'a mântuirea s'a îndeplinită. Judecata s'a revărsat fără cruțare asupra pământului, pe el însă nu la atins și la eșirea din corabie slăvind pe Dumnezeu a putut cunoaște și zice: noi suntem mântuiți. Mare a fost atuncia îndelungă răbdarea lui Dumnezeu, asupra acelor făpturi, încât El le caracterizează prin sentința „omul nu este decât carne”. Numai o singură familie a fost mântuită, aceia care a crezut lui Dumnezeu. Ferice de acela, care a trăit aceasta zi de An Nou a vindecării sale. Noi am trăit mai multe zile de An Nou. Dar trăit-am oare o astfel de zi de An Nou? Intunecoase au fost acelea zile, dar mai întunecoase sunt zilele ce ne stau nouă înainte, II. Petr.

3, 5—10. Numai îndelunga Lui răbdare este, care mai reține aceste zile. Să ne rugăm stăruitor, înainte de acestea, ca mulți se poată afla corabia mântuirii și se poată ajunge la fel ca și Noe o zi de An Nou a vindecării sale.

Ziua Anului Nou de ieșire
II. Moise. 12:2. Aceia lună trebuia să fie pentru Israel cea dintâi, cu ea se începea un timp cu totul nou. Poporul a petrecut în robie roaie 430 ani, dar Dumnezeu le-a trimes răscumpărare prin sânge și le-a dat deplina libertate. N'a fost și pentru noi ziua întoarcerii noastre la Dumnezeu, o zi de începere a unui timp nou? Sângele a adus libertate, iar norul și stâlpul de foc luminează în calea lor cea nouă. Fiecare inimă răscumpărată și spălată prin Sfântul sânge, primește ca și Israel o călăuză pentru calea cea nouă, Duhul Sfânt. Ce fel de zi mare a trebuit să fie ziua ieșirii din întunericul Egiptului și întrarea în lumina Dumnezeiască a norului și a stâlpului de foc! Colos 1:12—14. Ce zi bogată de An Nou!

Ziua Anului Nou de solidaritate. (II. Moise 40:17—34). chemarea poporului Israel n'a fost numai experimentarea zilei anului nou de ieșire, pretențiunile lui Dumnezeu mergeau mult mai departe. El a voit să aibă cu poporul acesta o solidaritate intimă, II. Moise 25:8. Inimile iubitoare și consimțitoare la cererea lui Dum-

nezeu erau împreună concentrate și astfel ziua cea mare a Noului An de solidaritate era deja începută. În ziua 1. a luni 1. Mărire Dumnezeiască a umplut casa Domnului și rămânea și petrecea între Israel. Avut-a deja acest An Nou întrarea la noi? Găsit-a întrare la aceia chemare puternică „Dați-vă trupurile“, Rom. 12:13. El vrea să locuiască în noi, după cum odată a locuit între Israel, I. Cor. 6:19, dar nu numai în uni ci în general în toți ce sunt uniți prin puterea Dumnezeului Său. Ioan 17:21. El dorește unitatea noastră.

Ziua Anului Nou a sfințeniei. (II. Cron. 29:15—17). Sub domnia lui Ahaz toate au fost închise, 28:24; inse în ziua 1. a luni 1. a fost deschise prin Ezechia 29:3. *Poporul întâi s'a curățit pe sine și apoi au curățit Casa lui Dumnezeu.* Preoții au intrat în lăuntru și au deschis drumul. Marele nostru Archiereu S'a sfințit pe sine pentru noi și a intrat în Sfânta Sfințelor. Au început curățirea din lăuntru și așa a venit până afară, contrar cu fariseii, cari spălau vasul numai din afară. Ce mare binecuvântare, dacă a început și pentru noi aceasta zi a unui An Nou de sfințenie și dacă am început și noi curățirea din lăuntru în afară, II. Cor. 7:1.

Ziua Anului Nou slobozenie. (Ezra 7:9.) A fost iarăș o zi de An Nou, când Izrael a fost slobozit din Babilon, când a eșit de-

acolo. Pentru necredința sa în Cuvântul Lui Dumnezeu a ajuns în Babilon (Babilon mai înseamnă și încurcătură, zăpăceală) „Poporul meu ieși afară” așa sună încă și azi Cuvântul Domnului. Dacă acei credincioși, cari sunt legați cu lumea, chiar în lumea religioasă, vor eși afară din încurcătură și zăpăceală, în care au ajuns din pricina vieții lor puțin credincioasă, atuncia și numai atuncia va începe și pentru ei o zi a unui An Nou de slobozenie.

Prima zi de An Nou în vecinicie. În curând va veni Domnul a doua oară. Și atunci va fi o mare zi nouă, Anul Nou cel mare, care nu se va mai sfârși niciodată, căci nu va mai fi noapte. Zilele noastre sunt zile foarte serioase se poate că anul 1934 să fie cel din urmă an pentru poporul Domnului pe pământ, după care va fi măiestroasa zi a Anului Nou cel veșnic. Ce fericită speranță! Apocalips Cap. 1. —

Prl. P. Boșorogan

Ordinare.

În 26 Nov. a. c. s'a ținut în biserică din Tiur jud. Alba, Ordinarea fratelui Ciufudean Ioan. La care pe lângă frații din loc și jur au luat parte și frații predicatori I. Schiau și P. Boșorogan președintele comunității.

Ce însemnează „a numi pe Isus Domn“?

Nimeni nu poate zice:
„Isus este Domnul”, decât
Numai prin Duhul Sfânt.

(Urmare și sfârșit.)

1. Cor. 12:3. b.

II. Nimenea nu poate din propria sa voință.

1. Nici nu știe, că El este Domnul, cu atât mai puțin că omul este dator a se pleca și a se umili sub stăpânirea Sa. Cât suntem noi de amăgiți din natură! În inima oamenilor firești este totul rece, mort și întunecos. Chiar nici aceia, între care a umblat El odinioară personal și vizibil, nu L-au putut cunoaște din propria voință. De pildă Petru lămurește, că Isus este Fiul Dumnezeului celui Viu, primește însă răspunsul: „Carne și sânge nu ți-a descoperit ție acestea, ci Tatăl meu care este în Cer.” Noi ne încredem mult în priceperea noastră. Ea este într'adevăr un dar neprețuit din partea Creatorului, pentru care niciodată nu suntem în stare a-I mulțumi în deajuns; prin ea ne deosebim noi de toate celelalte creaturi de pe pământ. Însă ea nu este îndeajuns, acolo, unde avem de a cunoaște și cuprinde supremul adevăr.

2. Și dacă am cunoaște noi într'adevăr, că Isus este Domnul, atuncia am putea să-L numim că este un Domn, care domnește peste noi? Cine cugetă aceasta, acela încă nu

s'a cunoscut pe sine însuși, acela încă nu știe, că omul firesc este neputincios spre cele bune. Rom. 7.

Dacă a voit a încerca, pe dată a întâmpinat o opunere, din a cărei secrete a constatat că multe și nenumerate sunt cauzele ce-l rețin ca să nu primească pe Domnul cel bun. Este deci omul cel vechiu, care să îngâmfă, care nu vrea să admită, să i-se ridice drepturile lui netăgăduite de până acuma. da, ca să nu îi fie restignite. Fapt. Ap. 2:36 El vrea să rămână domn. Atuncia se ridică lipsa: „Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iacă ce fac!“ Inșă deaceia nimenia să nu dispezeze! Cum Isus nu numai că a zis: „Nimenia nu poate veni la Mine“, ci a adăogat: „numai acela pe care îl atrage Tatăl Meu!“ Pavel nu zice numai atâtă: Nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul“, ci el mai adaogă: „decât numai prin Duhul Sfânt.“

III. Numai prin Duhul Sfânt este cu puțință.

1. Este acelaș Duh, pe care l-a turnat Cel Preaînalt, la Rusali peste mulțimea de ucenici. Inainte de Rusalii încă a cuprins ici-colea câte o inimă. Așa a luminat El pe profeți, încât ei au fost capabili să vorbească și se scrie Cuvântul lui Dumnezeu; așa a talentat El pe David, încât acesta a numit: „*Domnul meu*“, pe acela Mesia care avea să vină din neamul său. O

deosebită turnare de Duh Sfânt peste toți cei cu inima deschisă. s'a întâmplat și cu ocaziunea vorbirei de despărțire a Domnului Isus. Și „Cuvântul lui Dumnezeu este Adevăr, ceiace El zice, nu se schimbă“. Minunea Rusaliilor a venit. A venit un sgomot din cer, și limbi de foc au fost așezate asupra cetei de ucenici cari erau în așteptare. Momentan ei au fost convinși, că Isus este Domnul cel viu; pe dată au fost învinse toate împotrivirile, și cu îndrăsneală au putut acei apostoli cari până acuma erau atâtă de fricoși, să vestească, „că *Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi*“

Numărul acelor inimi, în care Duhul Sfânt Și-a făcut locuință până în zilele de astăzi, nu se poate numi.

2. Numai aceștia pot numi Domn pe Isus. La aceștia totul s'a făcut nou. In ei nu este numai voință, dar este puterea de înfăptuire. In ei domnește acuma legea Duhului, prin cari au devinit liberi de legea păcatului și-a morții. (Rom. 8:2. cine poate cuprinde acestea? Numai slab ne putem face o aluziune (gândire): In inimile noastre a căzut o lumină, o bucurie, Sfântă, necunoscută a venit asupra noastră. Pe El î-L putem noi numi Domn și ne putem preda cu lotul Lui. Acolo unde este Duhul Domnului, acolo este libertate, acolo este Hristos transfigurat în inimă, acolo

se zice: Isuse, deacuma eu sunt numai al Tău, numai aparțin nici lumii cu păcatul ei, nu recunosc pe altul nime; decât singur Tine!

Sfârșit. „*O Duhule Sfânt, cobori la noi!*” Așterne Tu, aceasta dorință a noastră, înaintea lui Dumnezeu, care vrea să dăruiască Duhul Său cel Sfânt la toți, care se roagă pentru El! Suflete, tu încă trebuie să devii un om dela Rusali, ca să poți fi liber de sub domnia deavolului și a păcatului, ca să primești vindecarea deplină în Kristus și să te înrolezi în regimentul Lui, ca apoi să-L poți numi ca Domn al tău.

Prl. de *P Boșorogan.*

Glasul Evangheliei va publica în Nr. viitor, numele acelor soc. a femeilor, cari au ajutat la tipărirea acestui număr.

—
Aducem la cunoștința tuturor fraților din Comunitatea noastră, că deși sunt unii oameni fără rușine și frică de Dumnezeu, cari cutreeră bisericile și încearcă a desbina pe frați cu aceea, că Comunitatea noastră nu mai există, și cu alte multe vorbe demne de cei ce sunt descris la Galateni 5:12, totuși slăvit fie Dumnezeu, Comunitatea stă și va sta, căci Domnul o apără de cel rău.

Câteva zile în Macedonia.

(Continuare)

Noaptea la 12 iau trenul ce pleacă spre Scoplje—Solun. La 1 după miezul nopții ajung la Gradsko unde schimb trenul spre Prilep și Bitolj (Monastir). Cu un tren micuț de abia 60 cm. începem să urcăm muntele din față, în valea căruia macodonenii secerau ultima recoltă de orez. Pluguri de lemn rămă pământul pentru sămănatul grâului, capre negre și măgari pasc munții, iar trenul nostru micuț face zigzaguri (încoace și încolo) peste munții de marmoră albă și neagră; în vârful cărora vântul de mare se spintecă, iar vulturii și corbii fac rotocoale pe cer. La 12 ziua suntem în vârful muntelui. La 3 după masă la Prilep, iar la 6 seara în Bitolj. Petrec aci 2 zile. Pe vremea stăpânirii turcești se afla o școală românească, iar azi e mutată la Tesalonic (Grecia). Fac cunoștință cu mulți români. Vorbim și ne rugăm cu ei. De aici trimit câte o vedere la colegii mei, iar după aceasta a treia zi iau trenul la Gradsko înapoi. Mi-a rămas și-mi vor rămânea neuitate clipele petrecute în rugăciune cu un prietin din Tesalonic cât și fețele fraților români macedonieni. Micuțul tren găfăe ca ostenit de alergările peste munte, oprindu-se la gările-bordeie în care este un

scaun, o măsuță, un telefon, iar acoperemântul gării acoperit cu piatră, înălțimea gării fiind de 1 mtr. 50. În vagonul meu o femeie și un băiat de 5 ani se chinuiesc de malare, galbini ca țeara, iar sudorile ca bobii de mazăre. Lângă ei plânge un bărbat, dându-le câte o boabă de strugure ca să-și stâmpere focul, iar în alt vagon soldații sârbi cântă în cimpoi, pentru a le trece cele 9 luni de serviciu.

Sfârșit.

A. Bălgrădean.

Dovada cea mai bună

Intr'o adunare unde se predica Cuvântul lui Dumnezeu, s'a ridicat un domn și a cerut ca să i-se dovedească că într'adevăr Isus a trăit cândva! În timpul discuției se ridică o persoană: „Aceasta este o întrebare ciudată, că oare trăit-a Isus cândva. Doar eu am vorbit cu El chiar în dimineața aceasta. El trăiește chiar și azi!”

Acesta a fost cel mai bun răspuns. Cel mai bun mijloc de lămurire pentru cei îndoelnici, este propria experiență ce o avem din o viață vie, ce o trăim împreună cu un Hristos viu. Celce este încălzit de razele soarelui, nu mai stă la îndoială despre existența lui.



Dușmanii lui Dumnezeu dați de rușine.

Cam cu o sutăcincizeci de ani în urmă, a murit Voltaire, un mare ateu, (tăgăduitor de Dumnezeu) care a spus în Franța, că peste o sută de ani nu va mai egista nici creștinism, nici biblie. Numai istoria va mai vorbi de acestea, ca de un lucru vechiu ce a fost odată... Ca răspuns la aceasta rea închipuire, Dumnezeu a lucrat așa, că după moartea lui Voltaire, care a murit așa de chinuit încât nici medicii nu puteau privi la el de grozăvenia ce îndura; în tipografia lui Voltaire în care se tipăreau scrierile pline de otrava tăgăduitoare de Dumnezeu, mult timp s'au tipărit biblii. Iar casa lui Voltaire din Geneva a devenit magazia Societății de Biblie și este ticsită de biblie din pivniță până în pod. Dacă ar fi putut ști Voltaire toate acestea, desigur că n'ar fi hulit atâta pe Dumnezeu și creștinătatea. Mulți dacă și-ar ști dinainte soarta lor, în loc de-a huli s'ar umili în, fața lui Dumnezeu.

Iubite cetitor! Te rugăm nu uita, căci revista noastră era 30 lei pe an, iar noi am tipărit 8—10 și 16 pagini, nu vrei să ne ajuți și Dta ca să o putem susține și pe viitor așa??

Să viețuim cu Hristos.

În lumea aceasta credința este socotită ca ceva secundar de majoritatea oamenilor. Cât de departe sunt aceștia de adevăr. Oare există ceva mai presus de Tatăl, pentru ca să-i intereseze mai mult alte lucruri, decât El și credința în El? Nu. — Totul e că n'au ajuns să-L cunoască. O, dacă lumea toată ar cunoaște pe Dumnezeu, dac'ar crede în jertfirea Lui Isus Christos pentru noi atunci ea ar avea altă înfățișare, din care ar fi șterse ori ce urme de nelegiuiri.

De la mic până la mare, cu mici excepții nu caută altceva decât satisfacerea poftelor lumești. Bătrânii și tineri se avântă fără șovăială în noianul de păcate. Toți trebuie îndreptați, dar mai cu seamă tinerii cari n'au gustat până la fund paharut acela veninos. Lor, ca începători ai acestei vieți, le trebuie dată o normă de conducere, conform voinții Tatălui ceresc.

Ce tineri sunt mai expansivi, mai sinceri în naivitatea lor și mult mai apți, de a lucra în via Domnului, având forțe ținere de lucru.

Deci, nu trebuie să rămânem indiferenți în fața acțiunilor lor, ci să le arătăm calea adevărată să le facem cunoscută jertfirea Mielului Cel ce S'a născut la Cră-

ciun pentru noi și să înfiltrăm în sufletele lor sufletul atotputernic al credinței, speranței și dragostei pentru Cel ce ne-a creiat. Atunci cei ce-L vor primi pe Isus, fericiți vor fi și pe pământ și'n cer, căci felul lor de trai se va schimba îndată. Putem vedea cu ușurință, ce mare diferență este între un tânăr credincios și unul necredincios. Pe când primul trece prin viață ca printr'un vis frumns cântând și lăudând pe Domnul, mergând neșovăitor spre ținta sa, cel de-al doilea este plin de nelegiuiri îndoieli și plictiseli, căci el nu-și înțelege rostul vieții! O, tineri, nu luați în seamă ispitele lumești! Aparențele sunt deseori înșelătoare. Oare credeți că distracțiile, pe cari vi le procurați fără Hristos, vă vor folosi? Nu nesocotiți, tineri îndemnurile ce vi se dau de a-L căuta și iubi pe Isus! Predați-vă Lui de acum, cât timp inimile voastre nu se otrăvesc în întregime. Când veți fi bătrâni, vă veți da seama c'ați greșit, neascultând de glasul Mielului, dar atunci va fi mai grea îndreptarea.

Poate mâine nu veți mai fi și . . . atunci? . . . E drept că-i cam greu să vii prin tine însu-ți la Isus, dar azi, mai mult ca ori și când, Isus lucrează prin servii Săi, le îndreptarea voastră. Ascultați-i pe aceștia, tineri, supuneți-vă blândului Mântuitor și veți vedea că n'ați renunțat în zadar la distracțiile lumești.

Dea Domnul ca munca celor cari

predică Evanghelia să nu fie zadarnică, ci se aducă roade îmbelșugate, înălțând sufletele spre Creatorul lor!

Elena Iacob.

Nu uitați de cei săraci.

Intr'o căsuță sărăcăcioasă locuia o mamă cu patru copii. De jur-împrejur se vedea chipul mizeriei mari în care trăiau cinci persoane. Băiatul cel mai mărișor era un bun școlar plin de talent, și astfel el dădea ore de instrucție unui băiat bogat, care era mai puțin talentat decât el. Mama aștepta ca băiatul să aducă acasă plata ostenelei sale, căci era cel din urmă ceas înainte de Crăciun. Dacă va aduce ceva bani acasă, va putea și ea face ceva pregătire cât de puțină pentru copii. Cu toții așteptau cu nerăbdare sosirea fratelui acasă. Iată-l că vine, — dar de ce așa de încet și serios? Cu toții îl înconjoară și îl întrebă: „Ce ți-a zis mama acelu școlar și ce ți-a dat?” Cu un suspin și foarte abătut el răspunde: „Ea mi-a zis: „Vă poftim Sărbători Fericite, și după ce trec sărbătorile, îi voi plăti pentru învățatură!”

Iubiți frați, păziți-vă de amânare și nu uitați de cei săraci.

Răspunsuri.

Fr. Gh. în N. ne întrebați cum se înțelege versetul 12 dela Galateni 5? Și ce este un blestem? Noi răspundem: Credem că și pe aceia vreme au fost uni cari turburau bisericile. Cum fac uni și astăzi. Și noi știm, că frățietatea întreagă ar fi rămas liniștită, dacă acești oameni firești nu i-ar fi turburat.

Credem că nu este un blestem, ci un strigăt de suspin al apostolului.

Fr. R. I. în S. vezi răspunsul de mai sus. Noi nu vom lua nici o măsură; căci răzburarea este a lui Dumnezeu. Dar frații ar trebui să-i poftescă afară, pe toți cari vin la ei cu astfel de desbinări.

Fr. B. I. în O. Am înțeles, nu atârnă de noi, ci de voi.

Fr. C. D. în N. Am înțeles. Vezi răspunsul dela început. Lor așa le a convenit să răspândească ves-tea că nu mai avem comunitate, ca să oprească pe frați de a ajuta susținerea ei; dar Slavă Domnului că El nu ne-a părăsit. Frații îi vor cunoaște din roadele lor.

Surorilor din R. d. M. Dacă ați promis, siliți-vă și răscumpărați vo-tul vostru; faceți pe rând cum puteți.

R. N. în A. S'a primit ajutorul, mulțumim.



APEL

cătră toți frații și surorile din Comunitatea Alba-Iulia. Din nou ne aflăm în fața unui An Nou, lăsând în urmă trecutul plin de peripecii, a unui an care a lovit greu în viața noastră a tuturor. Greutățile vieții și slăbiciunile omenesti au făcut ca să încheiem acest an trecut, cu multe necazuri și lipsuri materiale și morale.

Din care cauză, rugăm pe toți frați și surorile, să lase fiecare trecutul trist la o parte să privim cu toții înainte spre tința noastră : care este Christos pacea noastră. Iubiți frați și surori, vă rugăm să binevoiiți a trimite restanțele de taxă și abonamente la revista noastră ; ca să putem susține și suporta cauzele la cari suntem chemați. Rugăm pe fiecare frate și soară dacă poate prețui Cuvântul Domnului, la care s'a făcut părtaș, să grăbească a ne trimite un ajutor, pentru ca să putem susține și apăra drepturile frățești. Deci credem că și de data acesta apelul nostru, va găsi înimi cari vor înțelege lipsa noastră și ne vor ajuta ; pentru care noi vom ruga pe Domnul să le facă după faptele lor.

P. Boșorogan.



FRĂȚILOR! Avem în comunitate câțiva săraci, cine poate și are voie să-i ajute, împrumută pe Dumnezeu. Ei sunt: Moise Tămaș dom. în com. Prăvăleni, un fost bun pioner al Evangheliei, ajutați pe acest predicator bătrân și slab.

Un altul asemenea, este fr. Erdös Emeric, com. Cârnesti.

Un altul fr. Maigut Victor, com. Nălați.

O soră văduvă cu 4 copii, Ștefania Păcurar, Alba-Iulia.

Ajutoarele se pot trimite direct, sau la Comunitate, care le va distribui la domiciliul lor.

Fr. Silvestru Ungureanu Bucovina, ajutorul trimis. s'a primit și s'a trimis la locul destinat de D-voastră.

BOTEZURI. In ziua de 14 Aug. au fost botezate 12 pereoaane în comuna Acmariu, prin fr. S. Gavrîș.

In ziua de 15 August frații din com. Cergău-Mic au avut un botez. au fost botezate 5 persoane, de fr. I. Schiau.

In ziua de 25 Sept, s'au botezat 7 persoane în com. Tău, actul a fost îndeplinit prin fr. S. Schiau și Culiță Roșiu.

La Casa Săracilor au mai dăruit: Soc. fem. Râu de Mori 190 Lei, Soc. fem. Pâclișa 233, Leontina B. Pâclișa 30, Irimie I. Sebeș 51, Brânză I. Sebeș 28, Maria M. Sebeș, 14, Besoi Ana Sebeș, 5, Fenișer I. Alba-Iulia 20, Ianc F. Pâclișa 100, Manea D. Târnăvița 80, Băișan Chirilă Ponor, 50, Stanci I. Simeriaa 100, Soc. fem. Tiur 500.

Bâldea N.

casier, Hăpria jud. Alba

Ajutor la Comunitate. s'a primit dela: Soc. fem. Almașul Mare Lei 50, Bis. Alba-Iulia o colecă 129, Dărămuș Ioan Cetea 20, Rus S. Tiur 20, Lazar P. Căinel 60, Elena Valea Deva 30, Elena Groza Nojag 25, Pucica Ioan Netot 150, Stanciu I. Simeria 25, Bis. Boholt o colecă 62, Bis. Pestișul Mare o colecă 82, Ciufudean I. Tiur 100, Bis. Almașul Mare 160, Bis. Ocmariu 50, Bis. A. Iancu 50, Cercul Brad 254, Cercul Deva 750, Bis. Nălați 290, Bis. Livadia 160, Bis. Tiur 500, Surorile A.-lulia o colecă 63, Bis. Bahnea 300, Bis. Babahalnur 180, Cătuș D. Dicico. Sm. 100, Soc. fem. Ampoița 200,

Aducem la cunoștința tuturor bisericilor noastre, că cu ocaziunea aprobării statutului nostru bisericesc; comunitatea noastră este persoană juridică de drept public, drept aceia toate bisericile trebuie să aibă sigil propriu, cu titulatura comunității. Sigilele se pot comanda la biroul nostru.

Acele biserici cari au avut și până acuma sigil, încă trebuie se comande altul nou.



— Uni nu se rușinează a face cele mai ordinare destrăbălări, dar a deveni evlavioși se rușinează.

Valerius.

— A ști, care este voia lui Dumnezeu, este singura și adevărata știință.

Pascal.

— Dumnezeu ne vorbește în cele mai multe cazuri, prin vocea pe care o înțelegem noi mai bine.

— Este mai ușor a iubi pe uni oameni, decât a te putea uni cu ei.

— *Unde trebuie se nască în primul rând o reînviere? In inima predicatorilor.*

— Cerul nu este departe de iad, însă prapastia între acestea este foarte adâncă.

lubite frate!

Dacă ai citit revista, dă-o și vecinului tău și dacă se poate abonează la ea și pe alții.

Guvinte de aur

Ținem minte că viața adevărată este aceia care moare încontinuu. Și că cu atâta cu cât moare cineva pentru sine mai mult, cu atât începe mai mult a trăi pentru Dumnezeu.

* * *

Nu te sprijini pe tine însuși, ci încrede-te în Dumnezeu, în toate afacerile tale.

* * *

Lumea ce este clădită pe forță, atunci va cădea zdrobită în bucăți, când crede că și-a asigurat pacea pe veci.

* * *

Lumea aceasta nu are lipsă de mai mare putere, de mai puternică armată, de efecte deosebite de război, nici de o diplomație mai eficace, ci de bună înțelegere, de iubire, de pace și de puterea lui Christos.

* * *

Lumea aceasta nu trebuie ca să o facem frumoasă pe din afară, ci numai pe dinăuntru se poate face frumoasă, cu fericirea sufletească a spiritului Dumnezeesc.

* * *

Rugăciunea este o poartă, prin care intrând ajungem într'o lume mai înaltă.

* * *

Fi mulțumit cu puținul și vei fi vrednic de mai mult.

* * *

Focul încearcă fierul, ispita încearcă pe cel drept.

* * *

Faptele bune exterioare fără de iubire nu plătesc nimic.

* * *

Voim, ca să aducem pe alții la supunere dar noi nu ne supunem altora.

Dacă tu nu poți fi ceace ar trebui să fi, cum ar putea altul să fie, ceace ai voi tu să fie?

—
In casa, în care este mereu ceartă și unde lipsește pacea, Hristes nu locuiește. El este un Prinț al Păcii.

—
Aducem și pe aceasta cale mulțumiri tuturor bisericilor, societăților de femei și acelor frați, care pe lângă costul abonamentului la Glasul Evangheliei, ne-au dat și ajutoare suplimentare; așa că am putut scoate revista în 8—12 și 16 pagini în loc de 4 pagini cum a fost proiectată la început.

Abonați și răspândiți

Revista „GLASUL EVANGHELIEI”.

Trimiteți adresa cunoscuților D-voastră.

Noi voim să le trimitem câte un număr de probă.

Dorim tuturor cetitorilor noștrii An Nou fericit!

GLASUL EVANGHELIEI.